

РЕШЕНИЕ

№ 6389

гр. София, 30.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 21.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **12601** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 256 от АПК.

Образувано е по жалба на П. А. И. от [населено място] срещу неоснователно бездействие на началника на отдел „Български документи за самоличност“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, изразяващо се в отказ да бъдат извършени фактически действия от служители към звено „Български документи за самоличност“ в 03-то Районно управление /РУ/ - СДВР по приемане на заявление за издаване на документ за самоличност.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалваното бездействие. Твърди се, че жалбоподателят е пълнолетен български гражданин и като такъв има право да получи български документ за самоличност, като в тази връзка е получавал многократни устни откази от служители на звеното „Български документи за самоличност“ към 03-то РУ на СДВР да бъде прието заявлението му за издаване на лична карта, последният от които е на 21.11.2018г. В жалбата се сочи още, че във връзка с последния отказ жалбоподателят е сезирал началника на 03-то РУ - СДВР с искане последният да разпорежи на служителите да извършат фактическите действия по предоставянето му на заявление за издаване на документ за самоличност, приемане

на попълненото от него заявление и регистрирането му в деловодната система. Според изложеното в жалбата искането от 23.11.2018г. е получено от началника на 03-то РУ – СДВР, на 26.11.2018г., но по него няма произнасяне. Жалбоподателят счита, че по отношение на него не са налице изрично и изчерпателно посочените основания за отказ за приемане на заявлението му за издаване на документ за самоличност. В приложени по делото писмени бележки са развити допълнителни доводи за незаконосъобразност на бездействието. Искане се от съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да извърши чрез своите служители в 03-то РУ - СДВР следните действия: 1. да предоставят на П. И. формуляр на заявление за издаване на документ за самоличност; 2. да приемат попълнено заявление за издаване на документ за самоличност; 3. да заведат в деловодството приетото заявление, като снабдят лицето с надлежен документ за това, извършвайки всички съпътстващи фактически действия, съгласно закона. В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя претендира присъждане и на разноски по делото, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ „БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ“ /БДС/ при СДВР – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Съгласно удостоверение за настоящ адрес изх. № РВЕ18-УГ01-8960/17.10.2018 г. П. А. И. от 29.12.1998 г. има заявен следния настоящ адрес: [населено място] , ул. „ген. Ц.“ № 2. Видно и от приложен по делото личен регистрационен картон на жалбоподателя, съставен на 07.01.1999 г., в същия е записан като „местоживее“ следния адрес: [населено място],[жк], ул. ген. Ц.“ № 2.

С искане вх. № 227000-9949/26.11.2018 г. П. А. И. е поискал от началника на 03 РУ при СДВР незабавно да разпорежи на служителите на звено „БДС“ да извършат следните фактически действия: 1. да предоставят на П. И. формуляр на заявление за издаване на документ за самоличност; 2. да предприемат попълнено заявление за издаване на документ за самоличност; 3. да заведат в деловодството приетото заявление, като снабдят И. с надлежен документ за това, извършвайки всички съпътстващи фактически действия съгласно закона. Така подаденото искане е изпратено по компетентност на началника на „БДС“ при СДВР с писмо вх. № УРИ227000/28.11.2018 г.

Като част от административната преписка по делото е приложена докладна рег. № 513р-107644/28.12.2018 г. на началника на отдел „БДС“ при СДВР, съгласно която при извършена проверка на постъпил сигнал от процесуалния представител на П. И. и искане от 26.11.2018 г. не са установени нарушения, свързани с технологичната и трудовата дисциплина и практика от страна на служителите към административното звено „БДС“ в 03-то РУ – СДВР. За така установеното с писмо рег. № 513000-274/03.01.2019 г. началникът на отдел „БДС“ при СДВР е уведомил и пълномощника на П. И..

По делото са представени и приети като доказателства и: писмо изх. №

РВЕ18-УГ01-8960/1/23.10.2018 г. на кмета на район „В.“, с което на жалбоподателя е отказано издаване на удостоверение за вписване в регистъра на населението и удостоверение за постоянен адрес, както и решение № 3372/20.05.2019 г., постановено по адм. дело № 12358/2018 г. по описа на АССГ, с което е отменено цитираното писмо; решение № РВЕ18-УГ01-8960/2/22.07.2019 г. на кмета на район „В.“, с което се отказва извършване на адресна регистрация по постоянен адрес и издаване на удостоверение за постоянен адрес.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Върховен административен съд с определение № 4173/20.03.2019 г., постановено по адм. дело № 2399/2019 г., е приел оспорването на жалбоподателя за допустимо, което и определение е задължително за настоящата съдебна инстанция. Жалбата е подадена и в законоустановения срок по чл. 256, ал. 2 от АПК, тъй като видно от приетите по делото писмени доказателства жалбоподателят е направил искане от 23.11.2018 г., отправено до началника на ОЗ-то РУ – СДВР, което впоследствие е изпратено по компетентност и получена на 28.11.2018 г. от началника на отдел „БДС“ – СДВР, поради и което подадена на 30.11.2018 г. жалба е в срок.

Разгледана по същество същата е основателна по следните съображения:

Предмет на защита в производството по чл. 256 от АПК /приложимата редакция ДВ, бр. 30/2006г./ е неизвършване на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона. Съдът приема, че задължението за приемане и регистрация на заявление за издаване на български лични документи произтича от разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ и чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за издаване на българските лични документи /ПИБЛД/.

Съгласно изричната норма на чл. 4, ал. 1 от ЗБЛД всеки български гражданин има право на документ за самоличност. В съответствие с чл. 13, ал. 1 от ЗБЛД документите за самоличност са: лична карта, паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност и свидетелство за управление на моторно превозно средство. С разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗБЛД е въведено императивно задължение за всички български граждани, живеещи на територията на страната, да поискат издаване на лична карта в срок от 30 дни след навършване на 14-годишна възраст, като за целта подадат заявление до компетентните органи /чл. 17, ал. 1 от ЗБЛД/, определени в чл. 7, ал. 1 от ПИБЛД. Срещу правото на българските граждани на документ за самоличност и тяхното задължение да поискат издаване на такъв документ – лична карта, стои задължението на съответния орган да приеме заявлението, подадено лично от заявителя /чл. 18, ал. 1 от ПИБЛД/ и да го заведе в нарочен регистър за което на заявителя се връчва талон /чл. 16, ал. 1 от ПИБЛД/. Съгласно чл. 16, ал. 2 от ПИБЛД българските лични документи се издават съобразно данните на заявителя към момента на подаване на заявлението.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от ПИБЛД предвижда заявленията за издаване на лична карта и/или паспорт да се подават в РУ на МВР, областните дирекции на МВР по постоянен адрес, дирекция „Български документи за самоличност“ - МВР, или в дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина. В чл. 7, ал. 3 и чл. 11 от ПИБЛД изрично и изчерпателно са посочени основания при които не се приема подадено заявление за издаване на български личен документ, като сред тези основания не е липсата на удостоверение за постоянен адрес

на заявителя. Съгласно чл. 7, ал. 3 от ПИБЛД заявлението не се приема при установена липса или несъответствие на единен граждански номер /ЕГН/, личен номер на чужденец /ЛНЧ/, личен номер /ЛН/, имена и/или месторождение с данните в Националния автоматизиран информационен фонд „Национален регистър на българските лични документи“. Заявлението не се приема и в случаите, когато: не е попълнено съгласно изискванията на чл. 5 и чл. 6 или е с поправки, зачертаване или изтриване, приложената снимка не отговаря на изискванията или при явно несъответствие на образа на лицето с образа от снимката. В приложимия чл. 5 от ПИБЛД е установено, че български личен документ се издава въз основа на подадено заявление по образец съгласно Приложение № 2.

В процесния случай липсват категорични данни на кое от изчерпателно посочените основания, служителите към отдел „Български документи за самоличност“ при ОЗ-то РУ - СДВР отказват да приемат и регистрират заявлението на жалбоподателя за издаване на документ за самоличност. От събраните по делото писмени доказателства и изявлението на процесуалния представител на ответника в съдебно заседание, както и от приложените по делото писмени бележки, може да се направи необоснован извод, че неизвършването на фактическите действия по приемане и регистриране на заявлението е във връзка с липсата на постоянен адрес на П. И. на територията на Столична община, район „В.“. Настоящият решаващ състав на съда намира обаче, че непредставянето на доказателства за постоянен адрес - удостоверение за постоянен адрес, не е сред основанията за отказ да се приеме заявлението за издаване на документ за самоличност. Съгласно приложимата норма на чл. 27, ал. 1 от ЗБЛД всеки български гражданин е длъжен да посочи избрания от него постоянен адрес, който според легалното определение на § 1, т. 3 от ДР на ЗБЛД е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението. Определение за „постоянен адрес“ е дадено и в чл. 93, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ - адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението. В съответствие с чл. 23 от ЗГР всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистъра на населението, притежава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението. [apis://desktop/showanotpa](https://desktop/showanotpa) В случая, видно от приложения по делото личен регистрационен картон на жалбоподателя, съставен на 07.01.1999г., като единствен адрес в него е вписан: [населено място], район „В.“ ОЗ, ул. „ген. Ц.“ № 2. Действително, по делото се установява, че е налице спор между жалбоподателя и кмета на район „В.“ относно задължение на последния да извърши адресна регистрация по постоянен адрес и издаде удостоверение за постоянен адрес, който спор обаче не може да послужи като основание за неизвършване на конкретните фактически действия по приемане и регистриране на заявлението на П. И. за издаване на документ за самоличност

При така установеното по делото настоящият съдебен състав приема, че е налице неизвършване на фактически действия по смисъла на чл. 256 от АПК /редакцията, ДВ бр. 30/2006г./, които административният орган е бил длъжен да извърши по силата на закона. Задължени да извършат фактическите действия по предоставяне на формуляр по образец на П. И. за издаване на документ за самоличност, приемане на попълненото от него заявление за издаване на документ за самоличност и завеждане на заявлението в регистъра по чл. 16, ал. 1 от ПИБЛД, са служителите към отдел „Български документи за самоличност“ при ОЗ-то РУ на СДВР, съгласно приложимата

норма на чл. 7, ал. 1, т. 1 от ПИБЛД. Доколкото дейността на звено „БДС“ към РУ – СДВР /от 01 до 09 РУ/ се ръководи методически и организационно от началника на отдел „БДС“ - СДВР, то и последният следва да бъде осъден, на основание чл. 256, ал. 3 от АПК да организира извършването на фактическите действия, предвидени в ЗБЛД и в ПИБЛД, съгласно мотивите на настоящото съдебно решение, в 7-дневен срок от влизането му в сила.

Предвид изхода на правния спор и направено изрично искане от процесуалния представител на жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на общо 540 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на общо 40 лева и реално изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Неоснователно се явява възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя, доколкото същото е определено в минимален размер и съответно на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА НАЧАЛНИКА НА ОТДЕЛ „БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ“ - СДВР, чрез служителите в звено „Български документи за самоличност“ в 03-то РУ – СДВР, да извършат следните фактически действия: 1. да предоставят на П. А. И. формуляр на заявление за издаване на документ за самоличност; 2. да приемат попълнено заявление за издаване на документ за самоличност; 3. да заведат в регистъра по чл. 16, ал. 1 от ПИБЛД приетото заявление и съответно да издадат на П. И. надлежен документ за това, в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на П. А. И. от [населено място], с ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 540 /петстотин и четиридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: